

Fritidspraktikernas patienter sätts på undantag

Remissen har förvandlats till en ekonomisk handling

De flesta läkare, både före och efter pensioneringen, ställer gärna upp med råd och medicinska åtgärder för familj, vänner, grannar, arbets- och klubbkamrater med flera. Detta sker utan kostnad för landstingen och avlastar i någon mån köerna till den offentliga sjukvården. Dock motarbetas detta frivilliga extra läkararbete av landstingen i och med att systemet med »fria nyttigheter« lanserats. Detta innebär att endast remisser från läkare i tjänst hos eller anslutna till landstinget accepteras av den offentliga vården. Systemet har införts som ett fåfängt och missriktat försök att kontrollera kostnaderna för vården.

Landstingen har med sitt regelverk satt sig över läkarlegitimationens innebörd. Det borde för Läkarförbundet vara helt oacceptabelt att vissa legitimerade läkare hindras att fritt utöva sitt yrke.

En remiss till röntgenundersökning är ingen »nyttighet« för läkaren. Det är ju inte han eller hon som ska undersö-

kas utan patienten. Det är patientens möjlighet att bli undersökt som påverkas av vilken läkare han eller hon råkade be om hjälp.

En remiss är en betydelsefull personlig handling. Den är ett meddelande från en läkare till en annan, eller till en sjukvårdsinrättning, att det finns en medborgare som behöver sjukvårdens hjälp. Detta meddelande får inte försenas eller komma på avvägar på grund av landstingsbyråkratiska administrativa krångligheter.

I landstingsvärlden uppfattas och hanteras dock numera en remiss i första hand som en ekonomisk handling, som en rekvisition av vilken vara som helst. Ekonomismen undantränger vårdetiken.

Sjukvårdens verksamhetsidé måste rimligen vara att så många medborgare som möjligt så snart som möjligt kan beredas möjlighet till utredning, behandling och vård. Därför bör varje av

läkare skriven remiss tas emot utan hänsyn till vem remisskrivaren är, bara han eller hon är legitimerad och vid sina sinnens fulla bruk.

Att sätta ekonomiska käppar i hjulen för viss medicinsk verksamhet genom att låta remisskrivarens verksamhetsform avgöra patientens möjligheter till utredning, vård och behandling vittnar inte om omtanke om patientens bästa och strider mot principen om allas vård på lika villkor.

Detta är inte främst ett landstingsekonomiskt utan ett vårdetiskt problem. Vissa patienter diskrimineras på grund av vilken läkare de valt att rådfråga. Vad säger Läkarförbundet om detta för många patienter störande problem?

Ulf Lindsjö
docent, Uppsala
ulflindsjo@hotmail.com